

Bremer 14 8/2 1889

o a pebes kelou o va Doue

DAMON HA HERIET

CHANSON MORAL

Voar ton : Ton humeur est, Catherine. ... (voir au verso)

Tud yaouank, tener a galon
 Me propos d'ech vit model
 Daou den, Heriet ha Damon,
 Da veza fur ha fidel :
 Oar ho zourmanchou intrec'het,
 Dre o vertu, ho c'houraj ;
 Erfin, da veza unisset.
 A deus bet an avantaj.

Heriet, sûr, a disquenue
 Deus eur baron renommet ;
 Ha Damon, oa, deus eul ligne
 Ive ancieñ meurbet ;
 Ar plac'h oa yaouanc ha caer,
 Ar potr a oa evel moulet ;
 Ho daou oant eur melezour scler
 Deus ar guir amourouset.

A denerediguez carguet
 Damon, eur zul, d'ar mintin,
 Goude beza devot clevet
 Oferen eur c'hapucin,
 A n'em rent en ty ar baron,
 Poli bras, leñ a douster,
 A lavar : « Me a zo Damon :
 Ma recevit vit map caër,

— Evidoc'h dea braou ha galant,
 Ma merc'h na vo birviken ;
 Drog eur c'hrill an Oll buissant
 A vo he fried hepquen.
 Ma meubl a priciussa,
 Hac aour bars an abondans :
 N'ho possedo den er bed-ma
 Met ma map en assurans

— Ah ! miret ho pinvidiguez
 Hac ouспен ho tensoriou,
 Na brentantant cavet james
 Nep lod aneze outro :
 Ma peus aour, me'meus ive
 Suffis, herve ma souhet :
 Eus ho traou holl na fell din-me,
 Mert possedi Heriet

Ar baron coz hac impoli
 A dec'h 'neur c'hija he benn,
 Hanval euz eun tad meurbet cri
 A tro prest deza he gaein :
 Hac en no harlec'h a treinas
 D'eur gouët pel ac'hane,
 Ar plac'h nep cavet fot biscoas
 Nemet he fidelite.

O trista separation
 Vit amouroujen tener !
 Tourmantet bras eo ho c'haion
 En pep lec'h en pep amzer ;
 Caër a neus Damon bale
 Varlec'h he zouç Heriet,
 En nep feçon na oa doare
 D'ar plac' lech ma zeo cuzet,

Mez ar vam superiores
 A dalc'h d'he distrei a grenn ;
 Parlant a re dezin hep cess,
 Deus an habit, a reglen :
 « Quemerit ar voil promptamant,
 Ornit he pisaj ganti ;
 An elez dreist ar firmamant
 Neuse gano meulodi.

— Ah ! Itron superiores.
 Destumet ho badennou ;
 N'allan quet dre zempladurez
 Couesan diudad ho lançon :
 Da eur chans muic'h evurus
 Doue a neus ma galvet,
 Da Damon, mignon vertuzuz,
 Me vezo fidel bepret.

Deuz an Allemagn e'h erru
 Cant ar baron eur lizer ?
 Evit annons deza, dious-tu,
 A zeo maro e vap quer,
 Pehini, evit guir oa bet
 Courajus bras er gombat ;
 Mes er fin oa bet discaret,
 Hag a rencas scuil e voad

Ar baron pa leñ al lizer,
 Ne cess da houelan ;
 D'he vap a scuil daero tener
 Balamour d'he varo cri.
 « Me a moa miret emeza,
 Evidout cals a vadou :
 Heriet zo venget brema,
 Dre buissans an Envou. »

An deiz varlec'h a partias
 Vit gouelet d'ar gouent.
 « Ma merc'h me'meus disesper bras
 Me fell dia coll ma equient !
 Doue a deu d'am punissa
 Deus ma ré a guelde :
 Evidout elec'h coll brema
 Vo ma merc'h muia caret »

— Ma zad, petra c'hoare
 Ma zoc'h quement chagrinet ?
 — Da vrear na man quen en bue ;
 O combatti eo lazet :
 En Allemagn o rei zouten
 D'ar roue leun a gouraj :
 Ha d'am c'honsoli, na chom den
 Nemet te... pas d'avantaj.

— Er momet ma, ma zadie quez,
 Me ho ped da arréin
 An objet deus ma c harantez
 Breman a accorfet din,
 — He vuez, abaoue pell amzer
 Ma merc'h a neuvez collet
 En Itali, a leverer,
 Er plac' Castella hanvet.

O chans leun deus a grueldet !
 Ah ! ma mignon zo maro.
 He vuez a zo tremenet,
 Me neus quet fin d'am deizo !
 Destinadurez rigourus,
 Har c'hos tad cri ha barbar,
 Ho calon neubeut truezus
 Evit biquen ho separ.

Adieu ! ma zad paour eta,
 Adieu ma mignoneset,
 Me finiso er gouent ma,
 Ma devejo da donnet
 Oll biovejo trist ma bue,
 Dindan habit eur seurez,
 Vo laquet da bedi Doue
 Da bardonni d'am zud quez.

Ah ! Itron superiores,
 Eun habit prompt me ho ped,
 Rac eun desir zantel am press
 Da vezan deuz ho derved :
 Troc'hit buan ma bleo melen,
 Pere moa quement soignet,
 Hep conservi eur scuilm hepquen ;
 Ma c'harantez zo collet.

Adieu-ta ma muian caret !
 Evit ar vec'h divezan,
 Pa sonjan ennoud, ven mantret
 Da boan zo collet breman :
 Adieu eta ma c'alonnic,
 Hanval ouz an durzunel,
 Goude ma vezin maro mic,
 Me vezo c'hoas did fidel.

Heriet eta zo noviç :
 Domaj bras a zeo meurbet
 Penos ve dindan eu siliç
 Coachet quement a c'henet.
 He zad a nevens bolonte
 D'he lemel deus ar gouent,
 Mez-maro eo e c'harante :
 Enn ze birviquan na-zent.

Mez eun de hepquen justamant,
 Aroc e profession,
 Quasi dre eur burzud patant,
 Clevit gant attention :
 Ebars en pep lec'h na gomzer
 Met deus eur c'haptif prenet,
 A galite yaouanc ha caer
 Deus an Turki retornet,

En pevar c'horn quer na glever
 Coms met deus an esclav coant ;
 An oll a den d'he diguemer,
 Ha gante peb a bresant ;
 Ha memeus an itronezet,
 Meurbet tener dre natur
 A scuil daëro pa deuz clevet
 Rapporti he avantur :

Bete ar superiores
 A neus desir d'hen guelet ;
 En eur momet pep leanez
 D'ar parlouer a dired.
 Pervuia chome Heriet
 Ebarz eur gambr a goste,
 Mez dre eur monamant secret,
 Hi zo n'em rentet ive,

« Captit brao contet-hu din-me.
 Eme ar vam leanez,
 Petra den d'oc'h accabli,
 Rac me meus ouzoc'h truez,
 — M'ho ped. itron, ma excuset.
 N'oullan quet presantamant.

A ve ma c'hano discleriet ;
 Me zo digentil yaouanc.

A greis ma c'halon me garie,
 Eur plac'h yaouanc a wravoan ;
 Hi he unan, deus he c'hoste,
 Am c'here sur a gredan ;
 Drouc contant eo e zad cruel ;
 Coilet neus ma c'harante ;
 Anlevet neus ma douz fidel.
 Eun devez deus ar beurre.

En pezh anderet a zeo coachet,
 Leverit tad rigourus
 Epad seiz vloa meus-hi clasquet
 En mil plas danjerus ;
 Partout na ran nemet bale ;
 Clasq a ran hep esperan
 Ar feumeulen die eun de
 Laquat fin d'am oll souffrans,

Eur c'horser coz am quemeras
 Hac am guerzas hep true ;
 Ma c'halon sincer a chomas
 Ha fidel en amitie
 Beza neva eur plac'h charmant
 Hac an c'hoantas da bried ;
 Mez elec'h bezan inconstant.
 Cals a boan a meus souffret.

D'ar fin homman zo bet fachtet.
 Pa deuan d'he refusi :
 En tuont d'eur blavez eo bet
 Crenn ous ma fersecuti :
 Dre he urz on bet obliget
 D'al labouriou rustan ;
 Me n'em gaf meurbet affliget
 O pronons a guiriou-ma

Ma bue oa echu quasi ;
 Me a desire mervel,
 Pa n'em gavas bars an Turki

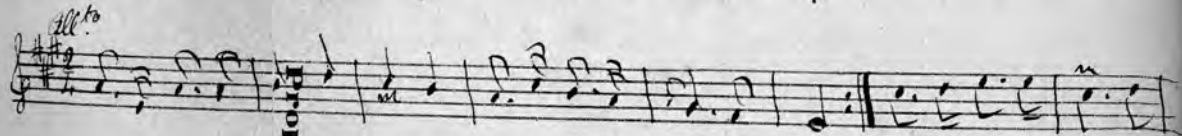
Nombr deus ar venec'h santel ;
 Evit terrin ma chadennou
 Gant Doue oant digasset ;
 Mez sort na gouant ma peziou,
 Mar n'am be quet Heriet,

Danve al leannez yaouanc
 Dre au discour-se troublet
 A renq cavet sicour hep ma
 Digant an oll seurezet ;
 Gant eul lagat a ra eur sell,
 Lavaret a ra n'eur grenn :
 « O Damon, ma mignon fidel
 Te vei da vestrez brema.

Damon o clevet e c'homzo
 A goll a reson querquent :
 Mar be lezet ar grill a forço,
 Devi a rei ar gouent :
 Ha 'vit gallout he arreti,
 Eo ret prometti deza
 Penos a deui da eureugi
 He zouçik Herrietta.

Ar baron coz a éruas
 Evit ar brofeçion :
 An amitie ze an cargas
 Deuz a gompasion.
 Ractal a deu da consenti
 D'eun heveliep allians,
 Ha hep eur momet deporti
 A curun nos esperans

An dimizi ze a ve gret
 Gant cals a solennite ;
 Ar guerent yaouanc pe oajet
 A oe assemblet neuze,
 Goude quement deus a boaniou
 A groas hac nec'hamant,
 Oe unisset ho c'halonnou,
 Da recompans ho zourmant,

Lanhuon, en ty intanvez Ar GOFFIC, levrer